

19.5.
2016

Radi pišemo z roko!

Avtor

Polona Kambič

Datum

10.5.2016

" Največji strah mi to, da nisem dovolj dobri. Najbolj se bojim
lastne neizmerne moči. Prosi nas naša luč, me kune. Sprašujem
se, kdo sem jaz, da bi lahko rasjal, da bi bil veličasten,
moderjen, čudovit? Povij roje, kdo si, da vse to me bi bil, soji si vendar
bojji otroč! Svet mine nič od tega, da se deloš me pampa, nič
rozantljempq mi v tem, da lezeš nose zato, da se drugi stali tebe me
ki počutiti negotovs.

Ustrajem sum, da sijem, kot sijajo otroci, rodili smo se zato,
da udyanjamo bojjo luč, ki je v nas. Bozja luč mi le v
merateh od nas, v vrh ljudih je! Im, ko dovolim, da
rasije naša luč, mehok dovolim drugim, da se zgledujejo
po nas. Tako se osvobodim strahov, že s tem, da sum,
samodejno osvobodim tudi druge!"

(Nelson Mandela, ob imenovanju za predsednika)